

Арістотель Політика

Лектор Грищенко Ірина Миколаївна

Перша книга

Перша книга — це немовби вступна частина, де розглядаються складники держави — люди та предмети. У цій книзі розвивається також теорія про природне рабство, поширена в усьому античному світі, та наука про власність і багатство.

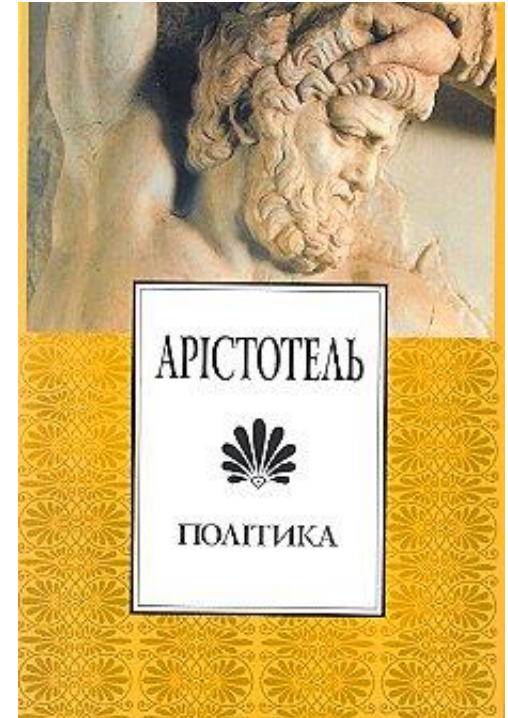
Аристотель визначає державу (грец. "поліс" як спілкування,) організоване заради спільного блага.

Цим держава протиставляється сім'ї- спілкуванні в населення становлять невід'ємну частину держави.

Аристотель представляє сім'ю як "патріархальна" де є домашні раби ,а голова сім'ї у подібний монарху .

Кожна держава складається з окремих сімей. А показова сім'я складається з двох частин рабів та вільних.

Влада чоловіка над дружиною схожа на владу державця над громадянами.

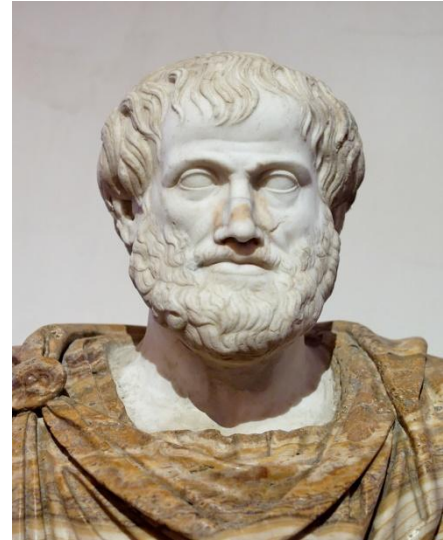

Вважав державу природним утворенням, а людину він називав "істотою політичною". Домогосподарство включає в себе три науки:

- Придбання.
- Користуванні.
- Управління.

В державних органах влади, коли відбувається заміщення посад часто той ,хто керує замінюється тим ,хто є підлеглим.

Поняття справедливості пов'язане з'явленням про державу ,бо вона впорядковує засади політичного об'єднання .

Друга книга

У другій книзі розгляд торкається різних державних устроїв, як тих, що мали застосування в дійсності, так і лише окреслених (ще до Арістотеля), і ведеться пошук найкращого устрою для людської спільноти.

У «Законах» кажуть, що найкраще державний устрій має полягати в поєднанні демократії і тиранії; але ці останні навряд чи хто-небудь стане взагалі вважати видами державного устрою, а якщо вважати їх такими, то вже найгіршими з усіх.

Найправильнішим судженням Арістотель вважає тих, хто змішує кілька видів, тому що той державний лад, який полягає в поєднанні багатьох видів, дійсно є кращим.

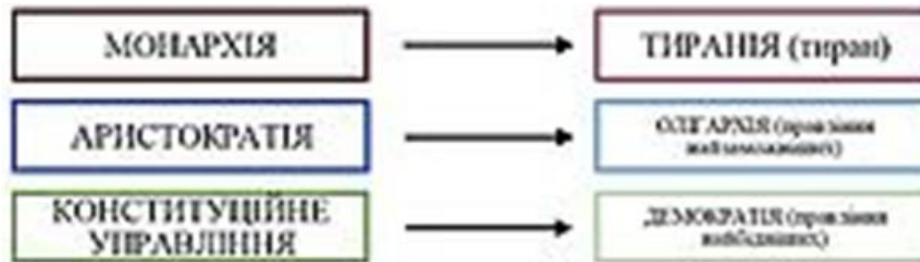
Третя книга

У третій книзі з'являється головна тема — Арістотель висловлює думку, що можливі тільки три види державного устрою.

Один з них — коли влада належить лише одній особі, — монархічний, потім той, при якому вона належить небагатьом, — аристократичний, і нарешті, вид, коли влада належить усім, — демократичний.

Кожен вид аристократії створюється з елементів протилежних елементів демократії. З аристократії виникають тиранія, а тиранія згодом переходить в демократію. Утворюється цикл державного устрою.

Демократичним ладом Аристотель називає лад, при якому верховна влада належить більшості вільнонароджених і незаможних. Основним початком демократії є свобода, тому однією з умов існування демократії є почергова зміна влади. Верховна влада зосереджується в руках народної маси і всі рішення, прийняті більшістю повинні вважатися остаточними і справедливими, і кожен тут живе так, як йому хочеться.

На мою думку, в сучасній Україні перехідний державний устрій з демократичного ладу на олігархичний лад. Найстрашніше те якщо спиратися на теорію Аристотеля наступний державний лад в Україні це монархічний лад.

Шоста книга

Беручи до уваги ці твердження й основні засади демократії, ми повинні визнати притама нними для демократичного устрою такі ознаки: всі посадові особи обираються з усього складу громадян, ніхто не може перебувати на одній посаді двічі

Основною засадою демократичного ладу є свобода. Однією ж з умов свободи є почерговий послух і владування. Справді, засада права при демократії полягає в тому, що рівність у ній здійснюється на підставі кількості, а не достоїнства. однією з характерних ознак демократичного устрою, за визнанням усіх прихильників демократії, є свобода.

Друга засада демократії полягає у наданні можливості жити кожному за його бажанням.

Коли прийняти олігархічну засаду меншості, то вийде тиранія. Адже коли одна людина володітиме більшою власністю, ніж решта заможних осіб, то, за олігархічною засадою, саме ця одна людина й повинна управляти, що вважатиметься справедливістю. Коли ж погодитися із демократичною засадою більшості, що ґрунтується на підставі кількості, тоді теж запанує несправедливість під час конфіскації майна багатих, котрі перебувають у меншості (про що, зрештою, говорилося раніше).

Сьома книга

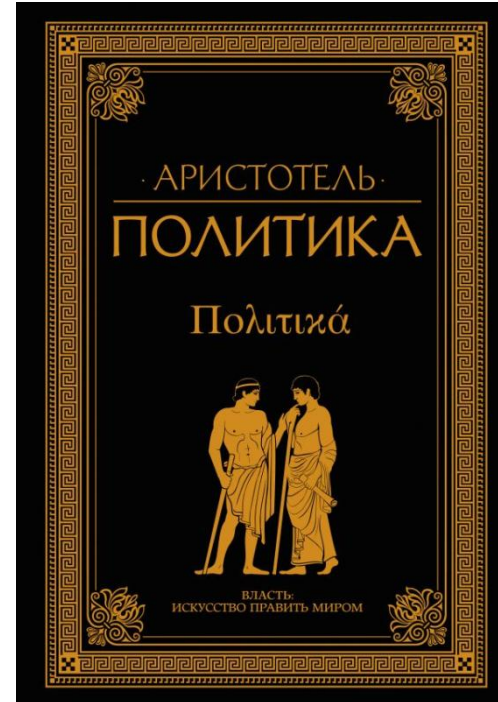

У сьомій книзі описується досконалий вид державного устрою, а на закінчення Арістотель розглядає питання про племена та виховання дітей.

Завдання держави:

- Забезпечення їжею.
- Добробут.
- Забезпечення комфортом.
- Релігійний культ.
- Захист.
- Справедливість.

Арістотель проявляє еллінський патріотизм ,стверджуючи що тільки в еллінів мужність та розум знаходиться у гомонії. А У європейців ж мужність ,але не вистачає розуму.

Восьма книга

В 8 книзі Арістотель писав, про те, що законодавець повинен з особливою увагою ставитись до виховання молоді, — в цьому ніхто не сумнівається, адже в тих державах, де цим нехтують, державному устроєві завдається шкода. А ще для застосування всіх (природних) можливостей (людини) в роботі необхідне певне попереднє виховання й набуття відповідних навичок (до того чи того виду) діяльності. Тож, з огляду на різні підходи щодо виховання, не з'ясовано й таке: чи необхідно розвивати в дітей саме практичні нахили в їхній діяльності, чи ті, що повністю пов'язані з чеснотами, чи, нарешті, ті, що ведуть до вищих, абстрактних знань, всі ці погляди мають своїх прихильників. Стосовно ж дорійського ладу, то всі згодні з тим, що йому притаманна найбільша стійкість і що він переважно додає мужності. А ще ми завжди віддаємо перевагу середньому перед крайнощами, і, за нашим твердженням, саме до цього середнього й слід прагнути, дорійський лад з-поміж решти якраз і має відповідні риси.

Звідси зрозуміло, що молодь належить виховувати переважно на дорійських мелодіях. Однак розгляньмо подвійну мету, до якої мусимо прагнути: можливе і пристойне; адже кожна людина повинна здебільшого братися за те, що для неї можливе і пристойне. Але і те, й те залежить від певного віку людини. Так, наприклад, людям, стомленим від довголіття, не так легко співати в напружених ладах; таким людям сама природа підказує звернутись до пісень із спокійнішими ладами.

Дякую за увагу